

Nummer van het vonnis: 963
 Nummer van het parket:
 Nummer van het repertorium: 980

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie tegen:

1945

_____, geboren te _____ op _____,
 autohandelaar, wonende te _____ ;

vertegenwoordigd door meester _____, adv. te _____

gedaagd om :

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-5° a-b (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een grond gewoonlijk te gebruiken, aan te leggen of in te richten:

- voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval, te _____, op niet nader te bepalen data in oktober 2000,
- voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, te _____, op 23 december 2003.

op het terrein, gelegen te:

- _____ ten kadaster gekend onder _____
 in eigendom toebehorende aan _____ geboren te _____
 op _____, en _____ geboren te _____
 te _____ op _____, beiden wonende te _____ ;
- _____, ten kadaster gekend onder _____
 in eigendom toebehorende aan _____ geboren op _____
 , wonende te _____ ;

- , ten kadaster gekend
 onder
 in eigendom toebehorende aan geboren
 te op , wonende te ,
 , en aar. ,
 geboren te op , wonende te

- , ten kadaster gekend
 onder
 in eigendom toebehorende aan ;

- ten kadaster
 gekend onder
 in eigendom toebehorende aan ,

Gezien de dagvaarding aan de gedaagde betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagde in zijn antwoorden en verdediging;

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

Diverse percelen grond die beklagde in eigendom, in huur, of gewoon in gebruik had, wendde hij aan om er wrakken van voornamelijk auto's (personenauto's en vrachtauto's, een plezierbootje) op te stapelen, zonder dat hij houder was van een bouwvergunning. Sommige sites werden in een waar afvalstort herschepen, met olievaten, oud ijzer, oude wielen en banden, en dergelijke meer.

Betrokkene zet uiteen dat hij sleep- en taxediensten verricht en de opdrachtgevers laten soms na om hun auto terug te komen halen.

Hij acht zich het slachtoffer van zijn goede wil en stelt dat hij gestopt is met de overtredingen.

Anderszins verklaart beklagde bij monde van zijn raadsman toch dat het niet uitgesloten is dat hij nog auto's, of wrakken stapelt op de sites.

Uit het strafonderzoek komt naar voor dat beklaagde nogal hardleers is, want talrijke politionele tussenkomsten en aanmaningen konden niet verhinderen dat beklaagde zijn strafbare activiteiten ongestoord verder zette. Hij gaf geen gevolg aan het proces-verbaal van waarschuwing en bij elk bezoek door de Politie werden er inbreuken vastgesteld op de diverse sites. Soms werd een terrein eerst wel eens leeggehaald (als het overvol dreigde te raken), doch nadien hernam beklaagde dan de opslag van voertuigen (zie bijvoorbeeld de vaststellingen in zijn "tuin" op 14 december 2004). In het algemeen was er wel een verbetering.

De telastleggingen komen bewezen voor en de verschillende misdrijven vormen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, zodat slechts één straf wordt uitgesproken zulks in toepassing van artikel 65, eerste lid Sw.

Een ernstige bestraffing dringt zich op ten einde beklaagde definitief en integraal te doen afzien van verdere inbreuken op de stedenbouwkundige voorschriften.

De feiten situeren zich deels voor deels na 01 januari 2002, datum waarop de strafrechtelijke geldboetes ingevolge art. 4 lid 1 Wet van 26 juni 2000 met 40 decimes dienen verhoogd te worden. De geldboete lastens gedaagde uit te spreken voor alle feiten samen dient dan ook met 40 decimes verhoogd te worden.

Beklaagde werd nog niet veroordeeld tot een criminele straf, of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden en beterschap kan in zijnen hoofde verhoopt worden, zolang in toepassing van artikel 8, § 1 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, zoals meermaals gewijzigd, uitstel van tenuitvoerlegging kan toegestaan worden in de mate zoals verder bepaald.

Op burgerlijk gebied wordt de vordering tot staking van het strijdig gebruik, zoals geformuleerd door het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente , ingewilligd volgens onderstaande specificaties.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:
2, 40, 65, 100 van het Strafwetboek;
11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet var. 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd;

1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd;
2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
en de hiervoor vermelde artikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Verklaart de tenlasteleggingen bewezen in hoofde van gedaagde en veroordeelt hem voor alle feiten samen tot een geldboete van DUIZEND EURO alsook tot het betalen van de gedingskosten begroot op 63,02 euro, en tot het betalen van een vergoeding van 25 euro.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd bij de wetten van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992, 24 december 1993 en 26 juni 2000 voormelde geldboete met veertig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht op 5.000,00 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

De Rechtbank stelt vast dat de veroordeelde nog geen veroordeling heeft opgelopen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet uitgesteld wordt voor een termijn van drie jaar voor wat betreft de helft van de geldboete en de erop van toepassing zijnde vervangende gevangenisstraf.

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van 25 EUR + 45 opdecimen = 137.50 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Beveelt de staking van het strijdig gebruik van de plaatsen binnen de termijn van drie maanden en voor het geval dat het strijdig gebruik niet binnen deze termijn zou gestaakt zijn door de overtreder, beveelt dat het College van Burgemeester en Schepenen van de Gemeente ambtshalve in de uitvoering van deze herstelmaatregel zal kunnen voorzien, zulks op kosten van beklaagde.

Houdt, voor zoveel als nodig, ambtshalve de burgerlijke bevelen aan (art. 2 Wet 13 april 2005 - B.S. 03 mei 2005).

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van vierentwintig april tweeduizend en zeven,

waar zetelden:

, alleenrechtsprekend Rechter;

, eerste substituut- procureur des Konings;

, griffier.

De griffier,

De Voorzitter,